

РЕШЕНИЕ

№ 1055

гр. Бургас, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: М.А ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж. З. М.А
като разгледа докладваното от М.А ИВ. МАВРОДИЕВА Административно
наказателно дело № 20232120202527 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба на „***“ ООД, ЕИК ***, представлявано от А.П. против наказателно постановление № 689847-F691907/09.03.2023г., издадено от Началник Отдел „Оперативни Дейности“ , Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/06г. на МФ (Наредбата), на основание чл.185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание – „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Оспорват се фактическите констатации като сочи, че предоставяли и ресторантьорска услуга и не продавали просто стока, заради което правилно стоката била отчитана в данъчна група „Г“. Отделно била приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

За административнонаказващия орган се явява юриконсулт С., надлежно упълномощена, която оспорва жалбата. Моли за потвърждаване на НП и за присъждане на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество съдът намира следното:

На 13.12.2022г. в 11,10 часа св. М. М. съвместно със свои колеги извършили проверка

на обект фитнес зала „****“ в гр. Бургас, бул. „****“, стопанисван от „****“ ООД. Била извършена контролна покупка, бил издаден касов бон, но при разпечатан КЛЕН за 13.12.2022г. се установило, че за извършена продажба на един брой минерална вода *** 1,5л. на стойност 2,20 лева е регистрирана на ФУ в данъчна група „Г“, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9% ДДС, а при извършена анализ на дейността на задълженото лице се установило, че дейността не съответства на посочените в чл. 66а и пар. 15д, ал. 1 ЗДДС. Продажбата трябвало да се регистрира със ставка 20 % ДДС.

В проверения обект нямало място за консумация, нямало храна, нямало маси, посуда, сервитър.

На 12.01.2023г. е съставен АУАН. На 09.03.2023г. е съставено и обжалваното наказателно постановление, с което е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗЗДС на дружеството „****“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля – актосъставител като цяло тя не се оспорва и от жалбоподателя като спора се свежда основно до това дали в конкретния случай се касае за доставяне на стока или за предлагане на ресторантьорска услуга, респективно дали е следвало да бъде начислен ДДС в размер на 20%, както счита АНО, или в размер на 9%, както е сторил жалбоподателят.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, намира от правна страна следното: Наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съгласно копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. и в срока по чл. 34 ЗАНН.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано по този закон лице е длъжно да отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от съответното устройство. Съгласно чл. 118, ал. 4, т. 4 от ЗДДС, министърът на финансите издава Наредба, с която се регламентира издаването на фискални касови бележки от фискално устройство. В приложение на тази разпоредба е издадена Наредба № Н18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 27, ал. 1 на същата Наредба, лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група „В“ – за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група „Г“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност.

Разпоредбата на чл. 66а от ЗДДС регламентира случаите на определяне на ставката на ДДС в размер на 9 %, като съгласно § 15д, т. 2 - ставката на данъка по чл. 66а се прилага до 31 декември 2023 г. за доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи.

Съгласно практиката на ВАС – Решение № 10585/19.10.2021 г. по адм. д. № 3550/2021г. - по препращането към чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност: „1. Ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорски услуги е доставката на такива услуги в заведенията на доставчика, а кетъринг е доставката на такива услуги извън помещенията на доставчика. 2. Доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки или и на двете, независимо дали е включен превозът, но без каквито и да било други помощни услуги, не се смята за ресторантьорска услуга, нито за кетъринг услуга по смисъла на параграф 1.“

Предвид гореизложеното, при предоставяне на клиенти на храна/напитки за консумация, следва да бъде преценено дали с оглед приложението на намалената ставка по чл. 66а от ЗДДС е налице доставка на стока – храна, или е налице доставка на услуга (ресторантьорска или кетъринг). Във връзка с характера на посочените услуги, попадащи в обхвата на облагане с намалената данъчна ставка, се изхожда и от практиката на СЕС по преюдициални решения по аналогични казуси.

За да се определи дали една-единствена сложна доставка трябва да се квалифицира като „доставка на стоки“ или като „доставка на услуги“, следва да се вземат предвид всички обстоятелства по осъществяване на сделката, за да се установят нейните характерни елементи и да се установят доминиращите елементи. Следва да се уточни също, че доминиращият елемент трябва да се определи, като се вземе за основа гледната точка на средностатистическия потребител и в рамките на цялостната преценка се отчете не само количественото, но и качественото значение на елементите на предоставяне на услуги в съпоставка с елементите, свързани с доставката на стоки (решение на СЕС по съединени дела C-497/09, C-499/09, C-501/09 и C-502/09, т. 61-63). В този смисъл, при анализ на обстоятелствата, определящи доминиращия елемент на доставката от гледна точка на средностатистическия потребител, от обстоятелството, че напитката по контролната покупка е заплатена и получена на място в търговския обект, както и че на място в този обект не са били предоставени достатъчно помощни услуги, за да може покупката да се консумира непосредствено – обособен кът, маси и столове, почистване и отсервиране след консумация и т.н., следва, че не се касае до комплекс от предоставени услуги, като продажбата на минерална вода е единствен компонент, поради което и услугата не може да се определи

като „ресторантьорски“, т.е с данъчна ставка 9 %.

В случая не се установи обекта – фитнес да предлага и ресторантьорски услуги като от показанията на св. М. става ясно, че става въпрос за бутилирана минерална вода, няма място за консумация, няма места за сядане, няма сервитьор, няма някаква дейност, която да може да се определи като ресторантьорска, а по-скоро за продажба на освежителна напитка след физическото натоварване във фитнеса. Касае се за фитнес зала, в която се продават и бутилирани води и други подобни, но без да са налице другите елементи на ресторантьорската дейност.

Съдът намира, че в случая е неприложим институтът на „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН. От данните по делото не може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид – касае се за типично по вид нарушение, поради което и приложението на чл. 28 ЗАНН се явява неоправдано. В случая нарушените норми са насочени към спазване на финансова дисциплина от търговците, вкл. и с оглед превенция на фиска, поради което не могат да бъдат заобикаляни посредством института на маловажния случай.

Обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път също не обосновава приложение на чл. 28 от ЗАНН, а може да обоснове налагане на санкция към най-ниския размер предвиден в закона, както е и в настоящия случай.

С оглед горното съдът счита, че правилно АНО е преценил, че е извършено нарушение на данъчното законодателство и правилно е наложил визираната в закона санкция, чийто размер правилно е индивидуализиран на минимума, предвид липсата на данни за предишни нарушения на търговеца.

Съгласно чл. 63д ЗАНН съдът дължи произнасяне по разностите. В конкретния случай АНО е бил защитаван от юрисконсулт, като до приключване на разглеждането на делото в съдебното заседание е депозирано искане за присъждане на възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 689847-F691907/09.03.2023г.,

издадено от Началник Отдел „Оперативни Дейности“ Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/06г. на МФ, на основание чл.185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на „****“ ООД ЕИК ***, е наложено административно наказание – „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА „****“ ООД, ЕИК: ***, да заплати на НАП-София, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____